१६ सर्गः आरोच्यामि युगान्तवारिदघटासंघट्टधीरध्वनिं निर्यास्यन्नथमुच्छ्रितध्वजधनुः खड्गप्रभाभासुरं । श्रोष्यस्यद्य विकीर्णवृक्णविमुखव्यापन्नशत्रौ रणे तृप्ताञ्छोणितशोणभीषणमुखान् क्रव्याशिनः क्रोशतः ॥ ४२ ॥

इति भट्टिकाव्ये तिङन्तकाण्डे लृङ्विलसितोनाम षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥

ज॰म॰ आरोच्यामीत्यादि। अतोऽहं रथमारोच्यामि निर्यास्यन् इतोनिर्गच्छन् आरोच्यामीति क्रियायां क्रियार्थायामुपपदे निर्यास्यन्निति लृट् शेषेचेति चकारात्लृट् कीदृशं रथं युगान्ते प्रलयकाले यावारिदघटास्तासां यः संघट्टः परस्परसंमर्दः तस्येव धीरोगम्भीरोध्वनिर्यस्य रथस्य उच्छ्रिताध्वजाः धनूंषि च यत्र खड्गप्रभाभिश्च भासनशीलोयः पश्चाद्विशेषणसमासः उच्छ्रितानां वा ध्वजादीनां प्रभाभिर्भासुरइति योज्यम् विकीर्णा इतस्ततोविक्षिप्ताः वृक्णाः छिन्नाः विमुखाः छिन्नमस्तकाः पराङ्मुखाव्यापन्नामृताः शत्रवोयस्मिन् रणे तस्मिन् क्रव्याशिनः शृगालादीन् क्रोशतः फूत्कुर्वतः अद्य श्रोष्यसि कीदृशान् तृप्तान् शोणितमांसोपयोगात् शोणितेन शोणानि लोहितानि ततएव भीषणानि भयङ्कराणि मुखानि येषामिति वृश्चेरोदितोनिष्ठान त्वस्यासिद्धत्वात् चोः कुत्वे वृक्णइति ॥ ४२ ॥